

عنوان مقاله:

تجمع بیماری در مقیاسی وسیع و کاربرد آن در مطالعات اپیدمیولوژی و بهداشت

محل انتشار:

مجله دانشکده بهداشت و انستیتو تحقیقات بهداشتی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

محسن رضائیان

خلاصه مقاله:

منظور از همبستگی های مکانی وابسته به خود، تکنیکی است که اطلاعات خلاصه شده ای را در خصوص آرایش جغرافیایی داده ها بر روی یک نقشه ارائه می نماید. در واقع، این نمایه ها، مقادیر عددی داده های مورد نظر در مناطق جغرافیایی همجوار را بمنظور ارزیابی میزان تجمع متغیر مورد نظر در مقیاسی وسیع، مورد مقایسه قرار می دهند. زمانی که تعداد زیادی از مناطق همجوار دارای مقادیر بالا و یا پایینی از متغیر مورد نظر باشند، تجمع آن متغیر در مقیاسی وسیع اثبات می گردد. اثبات چنین تجمعی از اهمیت شایان توجهی برخوردار است، چرا که عدم محاسبه و در نظر گرفتن این تجمع می تواند شناسایی یا تشخیص رابطه بین میزان های میرایی و ابتلا با عوامل خطر مربوط به آنها را تحت تاثیر خود قرار دهد و به اشتباه وجود یک رابطه مستقیم میان آنها را نشان دهد. از همین رو این مقاله به معرفی دو نوع از مهمترین این نمایه ها می پردازد که برای داده های کمی پیوسته، نظیر میزان های میرایی و یا ابتلا، مورد استفاده قرار می گیرند.

کلمات کلیدی:

Spatial Autocorrelation, Medical Cartography and Geography, همبستگی های

مکانی وابسته به خود، نقشه نگاری پزشکی و جغرافیا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1718833>

